

Tinerii cu dizabilități în lume

Vlad Andrei Stamate

Tinerii cu dizabilități nu se bucură de aceleași drepturi sau de acces egal la servicii precum colegilor fără dizabilități. Ei se confruntă adesea cu marginalizarea și cu inechități sociale economice și civice. Este important ca statele să se asigure că toți tinerii au șanse egale pentru a deveni cetățeni cu drepturi depline

Familia

Familia este locul în care ne ducem viața cu toții. În unele familii, existența unui copil cu dizabilități poate să aducă o apropiere între membrii acesteia, dar în alte familii, acest lucru poate constitui o provocare semnificativă. Membrii comunităților pot afișa atitudini negative față de aceste familii, ducând la discriminare socială, astfel încât scad șansele tinerilor de participare la viața socială și viața incluzivă. Familiile se simt jenate și atunci limitează expunerea tânărului cu dizabilități, îl țin acasă, acest lucru știrbind independența tânărului iar acest lucru poate duce la scăderea stimei de sine și a simțului identității. De asemenea, ei pot fi instituționalizați, pentru că familiilor le este dificil să se descurce cu resursele limitate sau membrii familiei au îmbătrânit și le vine greu să aibă grijă de un copil devenit adult.

Sărăcia

În întreaga lume există între 180 și 220 de milioane de tineri cu dizabilități, rata de șomaj fiind extrem de ridicată în rândul acestora. Tinerii cu dizabilități se confruntă cu dezavantaje din punct de vedere economic, în mod suplimentar gospodăriile în care există copii și tineri cu dizabilități au în general venituri mai mici decât celelalte gospodării. Pentru că familia își asumă rolul de îngrijitori, un membru al familiei rămâne acasă să aibă grijă de persoana cu dizabilități, de obicei mamele, și trebuie să renunțe la serviciu sau la alte activități generatoare de venit.

Educația

Educația este cea mai importantă achiziție pentru toți copiii și tinerii pentru ca ei să-și realizeze potențialul. Copiii cu dizabilități au o șansă mai mică să urmeze o școală din învățământul de masă și să urmeze etapele firești de educație. Școlile nu sunt pe deplin pregătite să primească copiii cu dizabilități la nivel de accesibilitate, de adaptare curriculară, de asigurare a dispozitivelor de asistență, pentru a promova includerea socială, acceptarea și egalitatea de șanse. Educația incluzivă este cea mai eficientă pentru că oferă șansa de educare fără excludere sau izolare. Educația specială și educația segregată izolează elevii și nu-i ajută să își dezvolte pe deplin abilitățile. De asemenea, nu aduce gradul de acceptare și normalizare a prezenței dizabilității în societate. Toate aceste bariere îi determină pe copiii și adolescenții cu dizabilități să abandoneze școala înaintea colegilor lor, acest lucru limitându-le mai departe șansele în viitor.

Tranziția spre serviciu și independența financiară

Pe măsură ce trec de la copilărie la maturitate, tinerii cu dizabilități traversează o perioadă dificilă de schimbare în legătură cu obținerea unui loc de muncă și cu traiul independent. Faptul că educația a fost lacunară a dus la lipsa calificărilor necesare pentru a se putea angaja în societate.

Angajarea

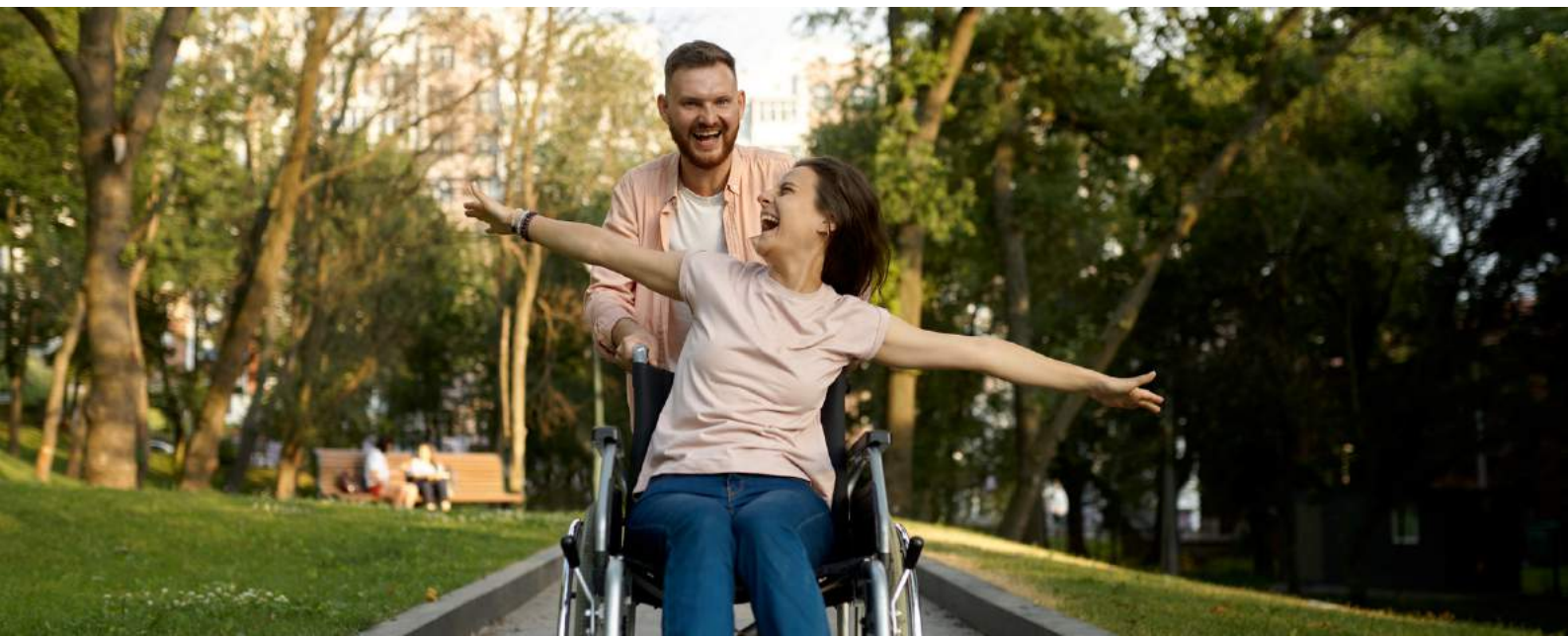
Rata de șomaj pentru tinerii cu dizabilități este mai mare decât a persoanelor fără dizabilități în fiecare societate, indiferent de grupa de vârstă. Este important să avem încredere că persoanele cu dizabilități sunt la fel de productive și de încredere ca și ceilalți angajați. Tinerii cu dizabilități trebuie să primească condiții speciale de lucru, tehnologii de asistență și pregătire fără discriminare pentru a participa fără bariere la diversele tipuri de meserii și ocupații.

Relațiile romantice și cele sexuale

Relațiile romantice și cele sexuale sunt dificil de gestionat, accesul la informații referitoare la sănătatea reproducerii fiind foarte limitat. Lipsa conștientizării sociale a sexualității lor are consecințe negative pentru tinerii cu dizabilități. În Convenție se recunoaște dreptul persoanelor cu dizabilități de a forma relații, de a întemeia o familie și de a adopta copii.

Participarea politică și civică

Tinerii au putere de influență în legătură cu mișcările politice importante și reprezintă cheia schimbării civice în toate societățile. Tinerii cu dizabilități pot fi nedreptățiți dacă nu se creează condiții de vot datorită barierelor de accesibilitate din secțiile de votare. O dată cu dezvoltarea tehnologiei comunicațiilor, a devenit mai ușor pentru tinerii cu dizabilități să-și exercite drepturile politice și civile, având șanse crescute să interacționeze pe platformele de socializare, să schimbe păreri, să poarte conversații și să susțină dezbateri.

Acceptarea

Tinerii cu dizabilități experimentează respingerea și izolarea. Oamenii își doresc un sens al identității și al apartenenței, existând dorința de a fi parte a unei comunități care respectă și apreciază fiecare persoană, oricât ar fi de diferită. Pentru tinerii cu dizabilități prejudecățile societății, prezența barierelor fizice și de atitudine, discriminarea, portretizarea incorectă sau negativă a tinerilor cu dizabilități în mass media, creează dificultăți de integrare.

Convenția reglementează asigurarea șanselor pentru participarea politică, economică, socială și civică în mod egal și deplin, care este benefică, nu doar pentru tinerii cu dizabilități, dar și pentru societate. Implementarea acesteia necesită un efort concentrat din partea participanților, în special din partea guvernelor pentru a se asigura că o parte însemnată a populației nu rămâne pe dinafară și că își poate realiza pe deplin potențialul, la fel ca restul cetățenilor.

Note

Articolul se bazează pe surse preluate de la ONU, unele traduse în cadrul proiectului ASCEND. Proiectul ASCEND, inițiat și susținut tehnic de către Forumul European al Dizabilității (EDF), cu suport financiar de la Citi Foundation, este focalizat pe întărirea capacității asociațiilor persoanelor cu dizabilități din Europa Centrală și de Est și este implementat în cinci țări: Bulgaria, Republica Cehă, România, Slovacia și Ungaria. La noi în țară, proiectul ASCEND este realizat de Consiliul Național al Dizabilității din România (CNDR), în parteneriat cu Asociația RENINCO România (Rețeaua Națională de Informare și Cooperare pentru integrarea în comunitate a copiilor și tinerilor cu cerințe educative speciale).

Acest document a fost produs cu asistența financiară de la Citi Foundation și cea a Forumului European al Dizabilității. Părerile exprimate aici sunt acelea ale Consiliului Național al Dizabilității și ale Asociației RENINCO din România, așadar nu se poate considera că ele reflectă opinia oficială a partenerului finanțator și a Forumului European al Dizabilității.